

XXVI.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Pasningen af Dampkedler paa Landjorden.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 26de Februar 1896.)

Det er en bekendt Sag, at Dampkraften anvendes mere og mere baade i Industriens og Landbrugets Tjeneste, og at der ved mangelfuld Pasning af Dampkedler i Tidens Løb ikke fter saa faa mere eller mindre alvorlige Ulykker, som endog have kostet Mennesker Livet. Hvorvel en Lov, som betinger visse Egenskaber hos den, som vil passe en Dampkedel, betegner en Indskrænkning i den fri Bestemmelsesret, kan man dog ikke dermed styde Sagen fra sig, da Almenfikkerheden med Kendsgerningernes Magt kræver, at der træffes Lovbestemmelser, som ordne dette Forhold.

Udvalget kan derfor fuldt ud tiltræde Lovforslagets Grundtanke, der gaar ud paa saa vidt muligt at begrænse de Ulykkes-tilfælde, som fremkaldes ved en forsjømmelig eller utilbørlig Pasning af Dampkedler paa Landjorden. Derimod kan Udvalget ikke tiltræde visse af de Bestemmelser i Lovforslaget, hvorved det tilsigtede Maal søges naaet.

Uf den, der skal kunne blive Redelpasser, kræver Lovforslaget, at han skal være ædruelig og paalidelig, og at han skal have en faglig Uddannelse. Der er vist ingen, der vil bestride, at det er nødvendigt her som ved alt

Arbejde, hvor der kræves særlig Paapassenhed, dersom Ulykker skulle undgaas, at den, hvem saadant betros, er en ædruelig og paalidelig Mand. Men dernæst kommer det an paa, hvor megen Vægt man vil tillægge den faglige Uddannelse. Det kan ikke være Meningen, at den Mand, der har taget enten den i § 2 eller den i § 3 foreskrevne Eksamen eller underkastet sig den i § 4 foreskrevne Vejledning, derved sættes i Stand til selvstændig at kunne bedømme, hvad der ud over de givne Forskrifter i et kritisk Øjeblik bør gøres for at afværge Fare. Det har vist sig, at det i Almindelighed ikke er Redelpasserens faglige Uvidenhed, der har voldt Sprængningerne og fremkaldt overhængende Fare, men at det derimod som oftest er Redelpasserens Upaalidelighed og Skødesløshed, der er Skyld i disse, eller ogsaa at Faren eller Ulykken er fremkaldt derved, at han, uagtet de givne Forskrifter, har villet handle paa egen Haand.

Kendsgerningerne tale saaledes uafviselig for, at det, som det i al sin Almindelighed kommer an paa, er, at Redelpasseren er en agtpaagivende og paalidelig Mand, der pligtro retter sig efter de foreskrevne Regler. Naar det forholder sig saaledes, vil det være